

РЕШЕНИЕ

№ 708

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6701** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 292 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искова молба от Т. С. П.-Н., срещу директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община и главен архитект на Столична община, с която се иска съдът да признае за установено, че задължението, предмет на изпълнение на Заповед № 30-37/17.04.2014г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“-Столична община, с която е разпоредено премахването на незаконен строеж : „Преустройство на таванско жилище и завземане на общи части в жилищна сграда“, находящ се в имот № 14, кв.393 по плана на ср.С., м.“Центъра“, с административен адрес [населено място], [улица]

Ищецът твърди, че е налице нов юридически факт – изтичане на предвидената в чл.285, ал.1 от АПК пет годишна давност, след изтичането на която, не се привежда в изпълнение влязлото в сила изпълнително основание, настъпил след изпращане на покана за доброволно изпълнение. Не се претендират разноски.

Ответникът – директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище.

Ответникът – главен архитект на Столична община, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представители не изразява становище

Административен съд София-град, като взе предвид посочените в исковите молби съображения, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът е собственик на недвижим имот, представляващ апартамент – таванско помещение, находящ се в сградата на [улица], което се установява от приложения към делото нотариален акт №18, том I, рег.№ 804, дело № 18/2005г.

Със Заповед № 30-37/17.04.2014г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“-Столична община е разпоредено премахването на незаконен строеж: „„Преустройство на таванско жилище и завземане на общи части в жилищна сграда“, находящ се в описания по-горе имот, извършен от Т. П.-Н.. Заповедта е била оспорена пред Административен съд София-град, който с Определение № 5976/13.12.2014г., постановено по адм.д.№ 9961/2014г. е оставил без разглеждане жалбата и е прекратил производството. Определението, е влязло в сила на 10.02.2015г., след като е оставено в сила с Определение № 1427/10.02.2015г. по адм.д.№ 1157/2015г. на Върховния административен съд. Следователно, считано от тази дата заповедта за премахване представлява годно изпълнително основание по см. на чл. 268, т. 1 от АПК.

От представената по делото административна преписка се установява, че с писмо изх.№ САГ16-ТК00-705/4/ от 13.12.2021г. е отправена покана за доброволно изпълнение за Заповед № 30-37/17.04.2014г. С Протокол № РД-30-37/30.06.2021г. за предварително проучване на принудителното изпълнение на премахване на незаконен строеж е определен начина на премахването.

С писма изх.№ САГ16-ТК00-705/6/ от 07.06.2023г. и изх.№ САГ16-ТК00-705/7/ от 30.06.2023г., ищцата е уведомена, че на 19.06.2023г. от 11.00ч., впоследствие на 07.07.2023г. служители на Д „ОСК“ ще извършат проверка в имота.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Искът е с правно основание чл. 292 от АПК и по характер е отрицателен установителен иск. Подаден е от лице с активна процесуална легитимация, длъжник по изпълнението, като лице с правен интерес, на което е наредено премахване на незаконния строеж, съгласно влязла в сила Заповед № 30-37/17.04.2014г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“-Столична община. И е насочен срещу надлежен ответник.

Искът по чл. 292 АПК може да се подаде без ограничение във времето, преди, по време или след осъществяване на изпълнението. С оглед изложеното, съдът намира, че искът е допустим. По съществото му взе предвид следното:

Предпоставките за основателност на иска по чл.292 АПК са: 1. да има образувано изпълнително производство, въз основа на влязло в сила изпълнително основание; 2. длъжникът по това изпълнително производство да претендира нови факти, настъпили след влизане в сила на изпълнителното основание, които да са довели до изключване, погасяване или отлагане на задължението вменено с изпълнителното основание.

Предмет на установяване в настоящото производство е обстоятелството, че макар и възникнало, изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо. Съгласно приложимата норма на чл. 292 АПК, вече възникналото задължение може да се оспори само въз основа на факти, настъпили след издаване на изпълнителното основание. В тежест на ищеца е да установи, че след влизане в сила на процесната Заповед № 30-37/17.04.2014г. на директора на дирекция „Общински

строителен контрол“, представляваща изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 АПК, са настъпили нови факти, които изключват, погасяват или отлагат изпълнението на задължението за премахване на незаконния строеж.

По отношение на първата предпоставка, по делото е безспорно, че заповедта е влязла в сила, като съдебното обжалване срещу нея е приключило с Определение № 5976/13.12.2014г., постановено по адм.д.№ 9961/2014г., с което е оставена без разглеждане жалбата на ищеца срещу заповедта за премахване; което определение е влязло в сила на 10.02.2015г.

Както вече се спомена, с покана за доброволно изпълнение по чл. 277, ал.1 от АПК с № САГ16-ТК00-705/4/ от 13.12.2021г. е образувано производство по изпълнение на влязлата в сила за Заповед № 30-37/17.04.2014г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“ за премахване на незаконния строеж.

В процесния случай ищецът твърди, че изпълнението не може да бъде осъществено, тъй като е изтекъл срока по чл. 285 от АПК и правото на принудително изпълнение на заповедта за премахване е погасено по давност.

Давността като институт на правото може да се претендира чрез възражение съгласно чл. 282, ал. 1, т. 9 от АПК или чрез отрицателен установителен иск по чл. 292 от АПК. Погасителната давност, като юридически факт, е период от време, с изтичането на който настъпват определени правни последици, а именно погасяване на вземане и преклудиране възможността за изпълнение на задължението по влязъл в сила индивидуален административен акт. Длъжникът има право да се ползва и от двата правни способа - или с възражение в изпълнителното производство, че е изтекла погасителната давност или с предявен иск по чл. 292 от АПК.

Съгласно чл. 285 от АПК, ако специален закон не разпорежда друго, изпълнителното основание не се привежда в изпълнение, ако са изминали 5 години от влизането му в сила. В АПК липсва правна норма, която да урежда прекъсването на давността, но след като в него изрично е уредена общата 5 - годишна погасителна давност - чл. 285 от АПК, то по отношение на нея следва да намерят приложение пряко свързаните с нея институти, каквито са спирането и прекъсването на давността. В този смисъл, в АПК е налице празнота, която следва да бъде преодоляна чрез правоприлагане по аналогия - чл. 46 ал. 2 от Закона за нормативните актове. Предприемането на действия за принудително изпълнение прекъсва давността, както по отношение на частноправни задължения - чл. 116 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), така и по отношение на публичноправни - чл. 172 ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Спорните в това производство въпроси, които трябва да бъдат изследвани, са дали е изтекла предвидената в закона погасителна давност за привеждане в изпълнение на изпълнителното основание, дали е била прекъсвана или спирана.

Както бе установено по-горе заповедта е влязла в сила на от 10.02.2015г., предвид определението на АССГ. Поканата за доброволно изпълнение до задълженото лице е отправена с писмо изх.№ САГ16-ТК00-705/4/ от 13.12.2021г., което се явява и първото действие по принудителното изпълнение.

Съдът намира, че именно това са релевантните актовете, съставяни и издавани при и по повод принудителното изпълнение на заповедта за премахване, от които при условията на чл. 116 от ЗЗД следва да се изчисляват давностните срокове. Датата от която по арг. от чл. 116 от ЗЗД започва да тече 5 годишния срок е 10.02.2015г., когато е влязла в сила заповедта за премахване.

Следователно, по правилата за броене на сроковете 5 годишния срок по чл. 285 от АПК е изтекъл към 10.02.2020г., поради което към момента на изготвяне на покана за доброволно изпълнение, обективирана в изх.№ САГ16-ТК00-705/4/ от 13.12.2021г. предвидената 5 годишна давност е изтекла. Не се твърдят и не се установяват обстоятелства, довели до спирането или прекъсването на тази давност. Правна последица от изтичането на 5-годишната погасителна давност по чл. 285, ал. 1 от АПК е, че разпореденото със заповедта задължение за премахване на незаконния строеж е станало неизискуемо, следователно корелативното право на органа да изпълни принудително заповедта е погасено.

По горните съображения, предявеният установителен иск с правно основание чл.292 от АПК е основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Така мотивиран и на основание чл.292 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 28 състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска на Т. С. П.-Н. по отношение ответниците директора на дирекция „Общински строителен контрол“, СО и главния архитект на СО, че Заповед № 30-37/17.04.2014г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“-Столична община, с която е разпоредено премахването на незаконен строеж : „Преустройство на таванско жилище и завземане на общи части в жилищна сграда“, находящ се в имот № 14, кв.393 по плана на ср.С., м.“Центъра“, с административен адрес [населено място], [улица] не подлежи на изпълнение, тъй като е погасено по давност, на основание чл.285 от АПК, поради изтичане на 5 години от влизане в сила на заповедта..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: